

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของหญิงตั้งครรภ์ ตามลักษณะสถานภาพส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ มีการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

3.1 รูปแบบของการวิจัย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 รูปแบบของการวิจัย

รูปแบบของการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ซึ่งเป็นการศึกษาระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของหญิงตั้งครรภ์ตามลักษณะสถานภาพส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ หญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุครรภ์ 28-40 สัปดาห์ ไม่มีภาวะแทรกซ้อนขณะตั้งครรภ์ ที่มาฝากครรภ์ ในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ จังหวัดขอนแก่น

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

(1) การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกอย่างเฉพาะเจาะจง (Purposive Random Sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นหญิงตั้งครรภ์ที่มาฝากครรภ์ในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ จังหวัดขอนแก่น ช่วงระยะ

เวลา 1 เดือนคือตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2537 ถึง 31 กรกฎาคม 2537 อายุครรภ์ 28 สัปดาห์ ถึง 40 สัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างไม่มีภาวะแทรกซ้อนขณะตั้งครรภ์ มีสติสัมปชัญญะดีและสามารถอ่านออกเขียนได้

(2) ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1970) ในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน

สูตรคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำมา จากแบบวัดของนิตยา (2531) ซึ่งได้แปลแบบวัดพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของ จาโลวีส (Jalowiec, 1980) จำนวน 40 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของหญิงตั้งครรภ์

ส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดพฤติกรรมการเผชิญปัญหา มีลักษณะการวัดเป็น มาตรการประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมีช่วงคะแนน ตั้งแต่ 1-5 ระดับการให้คะแนนรายชื่อให้ตามความบ่อยครั้งของการให้พฤติกรรมเผชิญปัญหา ดังนี้

หญิงตั้งครรภ์ ไม่เคยใช้วิธีนั้นในการเผชิญปัญหา 1 คะแนน

หญิงตั้งครรภ์ ใช้วิธีนั้นนาน ๆ ครั้ง 2 คะแนน

หญิงตั้งครรภ์ ใช้วิธีนั้นเป็นบางครั้ง	3 คะแนน
หญิงตั้งครรภ์ ใช้วิธีนั้นบ่อยครั้ง	4 คะแนน
หญิงตั้งครรภ์ ใช้วิธีนั้นเกือบทุกครั้ง	5 คะแนน

หัวข้อในการเผชิญปัญหาที่เน้นการแก้ปัญหา มีจำนวน 15 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 6, 11, 13, 14, 17, 18, 19, 20, 25, 32, 33, 35, 36, 38 และ 40

ส่วนหัวข้อในการเผชิญปัญหาที่เน้นด้านอารมณ์ จำนวน 25 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 12, 15, 16, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 37 และ 39

การแปลผลคะแนน

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึงระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึงระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 2.61-5.00 หมายถึงระดับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาสูง

3.3.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัย

ดำเนินการดังนี้

การหาความตรง (Validity)

ผู้วิจัยนำแบบวัดพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่ได้ดัดแปลง ให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นอาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ อาจารย์ประจำภาควิชาสุตินิกิเวศ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลศรีนครินทร์ อาจารย์ประจำภาควิชาสุตินิกิเวศ คณะแพทยศาสตร์ และหัวหน้าห้องคลอด โรงพยาบาลศรีนครินทร์ รวมทั้งหมดจำนวน 4 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบในด้านเนื้อหาเพื่อหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้านการใช้ภาษา โดยพิจารณาความเหมาะสม และความชัดเจนในการใช้ภาษา ด้านรูปแบบของเครื่องมือว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ และด้านอื่นๆ ที่เห็นว่าควรปรับปรุงแก้ไข

การหาความเที่ยง (Reliability)

(1) ผู้วิจัยนำเครื่องมือมาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลังจากนั้นจึงจัดพิมพ์เครื่องมือฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้กับหญิงตั้งครรภ์ที่มาฝากครรภ์ ในโรงพยาบาลศรีนครินทร์

จำนวน 30 คน ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

(2) นำคะแนนที่ได้ไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) ได้ความเชื่อมั่นยอมรับได้เท่ากับ 0.85

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ผู้วิจัยได้นำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่นถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีนครินทร์ จังหวัดขอนแก่น เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลกับหัวหน้าแผนกฝากครรภ์ โรงพยาบาลศรีนครินทร์ พร้อมทั้งกำหนดวันเวลาที่จะเก็บข้อมูล คือตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2537 ถึง 31 กรกฎาคม 2537 เป็นระยะเวลา 1 เดือน

3.4.2 เมื่อถึงกำหนด ผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยแนะนำตนเองชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการเก็บข้อมูล ขออนุญาตหัวหน้าแผนกฝากครรภ์และขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่แผนกฝากครรภ์ในการเก็บข้อมูล

3.4.3 ผู้วิจัยแนะนำตัวเองกับหญิงที่มาฝากครรภ์และชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูล

3.4.4 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้หญิงตั้งครรภ์ อธิบายวิธีใช้แบบสอบถามแล้วให้หญิงตั้งครรภ์ตอบขณะนั้น ผู้วิจัยรอเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง และถ้าผู้ตอบมีปัญหาในการตอบแบบสอบถามก็สามารถถามได้ทันที

3.4.5 เมื่อได้ข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องในการตอบแบบสอบถามแล้วนำคะแนนไปวิเคราะห์ผล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบสมบูรณ์แล้วมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.5.1 แจกแจงความถี่ ทาร้อยละตามลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล

3.5.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนพฤติกรรมในการเผชิญปัญหา

3.5.3 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและจัดระดับพฤติกรรมในการเผชิญปัญหา